

HEBZUCHT

Het vliegtuig is geland op de luchthaven, Benito Juárez International Airport, in de Mexicaanse hoofdstad. Al schuifelend begeven Frenky en Yuri zich naar de uitgang. Yuri is daar als eerste. Hij voelt de warme Mexicaanse zon op zijn gezicht schijnen. Hij sluit zijn ogen en geniet van dit heerlijke gevoel. Deze zon, koud bier, het zwembad, beter dan dit wordt het niet, denkt hij en in gedachten, is hij al in het hotel. In de aankomsthal volgen ze de borden naar het bagagedepot. Nadat ze de koffers van de band hebben gehaald, sluiten ze aan bij een lange rij voor de douane. Om de wachttijd te doden, sturen ze het thuisfront een berichtje dat ze goed zijn aangekomen en spelen ze spelletjes op hun telefoon. Ze zien niet dat er iemand van de marechaussee op hen

afkomt. Frenky wordt op zijn schouder getikt. Hij kijkt op van zijn telefoon. Hij ziet een grote man met bruine ogen en een bebaard gezicht in uniform. De blik op zijn gezicht is serieus. Hij vraagt of ze met hem mee willen komen.

‘Waarom wilt u dat wij met u meekomen, meneer?’ vraagt Frenky.

‘Gewoon een routine bagage-controle. Niets om je zorgen over te maken.’

Als hij hoort dat de marechaussee hem verstaat, denkt Frenky: nou, die Duolingo heeft zich nu al uitbetaald. Dankbaar dat hij naar het advies van zijn moeder heeft geluisterd. ‘Komt altijd van pas,’ had ze gezegd. ‘En de Mexicaanse dames zullen

onder de indruk zijn van een man die hun taal spreekt.'

Frenky legt aan Yuri in de gebarentaal uit, wat er aan de hand is. Hij wijst naar de marechaussee en gebaart wat hij heeft gezegd. 'Ik vind het maar niets hoor, Yuri,' gebaart Frenky.

'Ik lig ook liever in het zwembad, maar we hebben niet veel keus, hè?' gebaart Yuri.

Daar heeft hij gelijk in. Weigeren komt ook verdacht over, bedenkt hij zich. Frenky schaamt zich dood, als hij ziet dat iedereen naar hen kijkt. Met een hoofd zo rood als een tomaat, loopt hij met Yuri achter de marechaussee aan. In een bedompte kamer, waar nauwelijks ruimte is voor drie mensen, leggen ze hun koffers op een tafel.

De marechaussee trekt handschoenen aan en begint de koffer van Frenky te doorzoeken. Het lijkt uren te duren, maar dan, eindelijk krijgt hij zijn koffer terug. Vervolgens wordt de koffer van Yuri doorzocht.

Opeens stuit de hand van de marechaussee op iets. Onmiddellijk ritst hij het vak open. Daar haalt hij twee rode verpakkingen uit. 'Wat is dit?' vraagt hij.

Yuri gebaart dat het koffie is voor de oom van een vriend.

Frenky geeft uitleg.

De marechaussee kijkt wantrouwend naar Yuri. Hij pakt een mes en snijdt één van de verpakkingen open. Als de inhoud langzaam zichtbaar wordt, kijkt Frenky vol ongeloof naar Yuri. Die begint rood aan te lopen en te zweten. Met